

حضرت خدیجه(س)؛ بزرگ بانوی مجاهدت و فداکاری

دهم رمضان سالروز رحلت حضرت خدیجه(س) الگوی برجسته کمال و ایثار است. بزرگ بانوی مجاهدت و فداکاری که در عصر جاهلیت با اندیشه های باطل به رویارویی پرداخت و تمامی دارایی و ثروت خویش را در راستای پیشبرد رسالت پیامبر اکرم(ص) انفاق کرد. [حضرت خدیجه(س)؛ بزرگ بانوی مجاهدت و فداکاری]

دهم رمضان سالروز رحلت حضرت خدیجه(س) الگوی برجسته کمال و ایثار است. بزرگ بانوی مجاهدت و فداکاری که در عصر جاهلیت با اندیشه های باطل به رویارویی پرداخت و تمامی دارایی و ثروت خویش را در راستای پیشبرد رسالت پیامبر اکرم(ص) انفاق کرد. [حضرت خدیجه(س)؛ بزرگ بانوی مجاهدت و فداکاری]

حضرت خدیجه(س) در 68 سال پیش از هجرت در مکه دیده به جهان گشود. نام پدر ایشان خویلد بن اسد و مادر آن بزرگوار فاطمه بود. «طاهره، زکیه، مرضیه، صدیقه، سیده نساء قریش و خیرالنساء» از جمله لقب های حضرت خدیجه محسوب می شود و «ام الزهرا و ام المومنین» از کنیه های مشهور ایشان است.

آن حضرت(س) جایگاه اجتماعی و اقتصادی برجسته و قابل توجهی داشت و در نیکویی زبانزد جامعه آن روزگار بود. حضرت خدیجه(س) به امر تجارت می پرداخت و حضرت محمد(ص)، کاروان تجاری ایشان را همراهی می کرد. این بانوی پاکدامن با مشاهده بیان شیوا، امانتداری و اخلاق پسندیده محمدمصطفی(ص)، پس از بازگشت از سفر تجاری شام، پیشنهاد ازدواج با آن والامقام را مطرح کرد.

حضرت خدیجه(س) پس از ازدواج تمام مال و دارایی خویش را در اختیار آخرین فرستاده حق قرارداد و سرمایه خود را در راه رضای خدا به نیازمندان انفاق کرد.

این بانوی با فضیلت به همراه حضرت علی(ع) نخستین افرادی بودند که به رسالت حضرت محمد(ص) ایمان آوردند و بر درستی و حقانیت دین اسلام صحه گذاشتند. بانوی بزرگ قریش، یاری بخش پیامبر اکرم(ص) در این راه پرفراز و نشیب شد و هیچگاه از تلاش در مسیر دستیابی به هدف والای خویش کوتاهی نکرد. پیامبر(ص) می فرمایند: «اسلام با شمشیر علی(ع) و ثروت خدیجه(س) بر پا و استوار شد و استقامت یافت.»

جایگاه والا و با ارزش آن حضرت(س) ستودنی است چنانچه به عنوان نخستین «ام المومنین» در قرآن مورد توجه قرار گرفته و این سعادت نصیب ایشان شده است که یازده امام از نسل او و از وجود پاکیزه حضرت فاطمه(س) به وجود بیایند و بردباری و استقامت ایشان در برابر استبداد زمان سبب شد تا در قرآن کریم در آیه 30 سوره فصّلت، آیه هشتم سوره ضحی و آیه 146 سوره آل عمران به ویژگی های حضرت خدیجه(س) پرداخته شود.

سرانجام حضرت خدیجه(س) در دهم رمضان سال دهم بعثت و سه سال پیش از هجرت پیامبر(ص) از مکه به مدینه، چشم از جهان فرو بست و به دیار حق شتافت.

به مناسبت سالروز رحلت جانگذار حضرت خدیجه(س) پژوهشگر گروه اطلاع رسانی ایرنا با «عذرا حسینی» استاد علوم دینی دانشگاه جامع الزهرا قم به گفت وگو پرداخت.

حسینی درباره مهم ترین ویژگی های اخلاقی حضرت خدیجه(س) گفت: ایشان اسوه و الگویی شایسته به شمار می رود. وی مادر حضرت فاطمه(س) است و همین امر نشان از ویژگی های برجسته این بانوی بزرگوار دارد. ایشان تمام مال و دارایی خویش را در راه اسلام و اهداف رسالت رسول اکرم(ص) هزینه کرد. این بانوی بزرگوار نمونه کامل و بارز ایثار بود. در واقع یک نوع از ایثار و انفاق مال است که آن والامقام از اموال خویش در راه دین گذشت. هنگامی که پیامبر خدا(ص) در 40 سالگی در غار حرا به پیامبری مبعوث شدند، حضرت خدیجه(س) و علی بن ابی طالب(ع) به دین اسلام روی آوردند.

در واقع حضرت خدیجه(س) گویی که منتظر این رسالت مهم از طرف خداوند بود بنابراین به ایشان ایمان آورد و درنگی در پذیرش اسلام نداشت. فردی که ایمان و ثبات قلبی داشته باشد از بخشش جان و مال خویش نمی هراسد. آن بانوی

پرهیزگار به دلیل ایمان کاملی که نسبت به خاتم آل محمد(ص) داشت بیشترین تلاش را در پیشبرد اهداف اسلام انجام داد و ویژگی ها و رفتارهای ایشان سبب شد تا حضرت خدیجه(س) نمونه بارز و برجسته همسری فداکار محسوب شود.

این استاد علوم دینی با اشاره به کسب و کار و تجارت حضرت خدیجه(س) در مکه و شیوه آشنایی ایشان با حضرت محمد(ص)، بیان داشت: وی نخستین بار به وسیله حضرت ابوطالب(ع) عموی پیامبر اکرم(ص) با خاتم آل محمد(ص) آشنا شد و به صورت مضاربه ای با رسول اکرم(ص) فعالیت خویش را آغاز کرد. یکی از عقود اسلامی از راه مضاربه صورت می پذیرد به این معنا که سرمایه از یک فرد و کار به وسیله شخص دیگر است. حضرت محمد(ص) سرمایه نداشتند اما امانت دار و درست کردار بودند و جایگاه ایشان همواره در این معامله ها به وسیله حضرت خدیجه(س) حفظ می شد.

وی با تاکید بر اینکه نخستین بانوی اسلام در پایان بخشیدن به سختی های مسلمانان در شعب ابی طالب بسیار تاثیرگذار بود؛ تصریح کرد: یکی دیگر از ویژگی های خاص این بانوی بزرگ که ایشان را برجسته و نمونه معرفی می کند؛ همراه و همگام بودن وی با پیامبر اکرم(ص) در شعب ابی طالب است. این دوره بر مسلمانان بسیار سخت گذشت. البته هدف دشمنان رسول خدا(ص) همین امر بود و مشرکان با افزایش قیمت کالا، شرایط دشواری را برای آنان فراهم کرده بودند.

ماجرای شعب ابی طالب بدین صورت بود که قریش با مشاهده نفوذ اسلام به خارج از حجاز با هم مشورت کردند تا راهی برای تسلیم شدن حضرت محمد(ص) و پیروانش پیدا کنند. بنابراین عهدنامه ای را امضاء کردند و خاتم آل محمد(ص)، یاران و خاندانش را در محاصره قرار دادند و از آن پس در بیرون از مکه در دره ای بنام شعب ابی طالب؛ به سر بردند و زندگی آنان با سختی و ناراحتی همراه بود. در آن شرایط سخت، 2 فرد برای کمک به حضرت محمد(ص) در کنار ایشان حضور داشتند؛ حضرت ابوطالب(ع) به عنوان بزرگ قریش که وظیفه حفظ جان خاتم پیامبران(ص) را برعهده داشت و دیگری حضرت خدیجه (س) که با دارایی خویش؛ نیازهای مالی مسلمانان را تاحدودی برطرف می کرد تا آنکه با غلبه کردن به این شرایط توانستند با یاری پروردگار دشمنان خویش را ناکام سازند. خداوند در آیه های 28 تا 32 سوره احزاب همواره به بزرگی و برتری حضرت خدیجه(س) نسبت به دیگر زنان اشاره کرده که هیچگاه اهل دنیا و تجمّل نبوده است.

حسینی در پایان با تاکید بر اینکه اکنون زنان مسلمان می توانند از ایثار و گذشت حضرت خدیجه(س) به عنوان الگویی والا درس بگیرند، یادآور شد: همدلی با همسر یکی از ویژگی ها برجسته آن حضرت محسوب می شود. زنان باید با بررسی زندگی این بانوی بزرگ؛ در مسیر تعامل و همیاری گام بردارند و برای ساختن زندگی خوب بکوشند. ایشان تمامی اموال خویش را بی ریا در اختیار رسول خدا(ص) قرار داد و هرگز از ثروت خود سخنی به میان نیاورد، البته زندگی حضرت خدیجه(س) می تواند درسی مهم و سازنده برای تمامی زنان باشد.